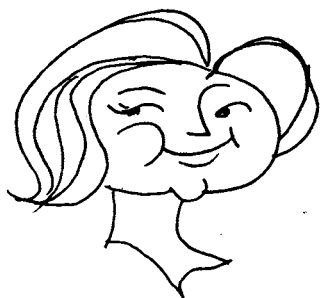

Også kvinnefronten var interessert i Folk og Land's leserkonkurranse – «Pernille» oppfordres til kamp for frigjørelse fra mannsherredømmet og for frihet i dyder og laster

ARNE HEIBERG OG SIGNATUREN «E. L.» TIL TOPPS I VELYKKET PREMIEDYST

Motto:
«GLIMTET I ØYET»

For en kvinne.

Hun er klok, med sterk humanistisk sans, følsom, søt og breiddfull av sjarm. En kvinne som nytter sin innsikt og viten på en måte som kjennetegner kultur og dannelse, som liker å lete etter ord, hvilket gjør at vi

hver måned kan finne en velpleiet og distingvert PERNILLE i avisen vår.

For det er selvfølgelig Pernille vi snakker om. PERNILLE, – slik leserne oppfatter henne, hvilket så tydelig kom frem i vår sommerkonkurranse, der deltakerne gjennom tegninger og tekster ga oss sine bilder av henne.

Selvfølgelig kom det inn også besvarelser, som enkelte i juryen satte et stort spørsmålsteget ved.

Vi vet ikke om PERNILLE ville glede seg særlig over en tegning, der hun går fremst i et tog av pjuskete kvinnesaksforkjempere, med følgende undertekst:

«Kjemp for alt hva du har kjært; FOR EMANSIPASJONEN, FOR FRIGJØREL-

SE FRA MANNSDØMMET, FOR LIKHET I DYDER OG LASTER.»

Eller hva med tegningen av PERNILLE foran en kjempeoppvask, mens GULLET ligger på divanen og leser bladet «FREMSKRITT».

Etter at sommerkonkurransen er avsluttet, finnes ingen tvil om at PERNILLE's månedlige spalte er den leserne først og fremst kaster seg over, etter at de har hentet FOLK OG LAND i postkassen. I omkring 12 år har hun vært favoritten. Hun vil fortsatt være det.

Som kjent omfattet vår sommerkonkurranse ikke bare PERNILLE. Den hadde i alt 3 hovedoppgaver, hvor det gjalt også å forfatte en kort og kvikk

tekst til bildet av arbeidsleder Baldriansen i Gåsmyra konsentrasjonsleir for «landsvikfanger», – samt utarbeide vignetter eller full utforming av følgende spalter:

FRITT SLAG som er spalten for lesernes korte innlegg, DU SPØR – DIXI SVARER som er spalten for alle slags leser spørsmål,

«FRONTKJEMPERSPALTEN som er spalten for frontkjempertytt.

I alt 48 bidrag kom inn, hvorav flere var nesten profesjonelt utført.

To innsendere pekte seg likevel spesielt ut. Nemlig Arne Heiberg og signaturen «E. L.».

Den første med tegningen av PERNILLE, treffende fremstilt med glimtet i øyet,

som også er bidragets motto. Han gikk også til topps med teksten til arbeidsleder Baldriansens utbrudd, og også med sin utforming av spaltens FRITT SLAG og DU SPØR – DIXI SVARER. Arne Heiberg vil være kjent for sine mange ypperlige artikler i FOLK OG LAND. Han er likevel ikke fast knyttet til redaksjonen, og har derfor hatt full rett til deltagelse i konkurransen.

Den annen premievinner, «E. L.» vant med utformingen av FRONTKJEMPERSPALTEN. I bedømmelsen sier juryen at ideen var «knallgod», og dermed er alt sagt.

Vi tør betegne FOLK OG LAND's sommerkonkurranse som meget vellykket, og ønsker velkommen til ny dyst ved juletider.

Tvind-imperiet starter sykehus i Zambia uten sykepleierutdannet personale

INGEN GRANSKNING AV IMPERIETS VIRKSOMHET

FOLK OG LAND har tidligere kommet med krav om offentlig granskning av det illeluktende Tvind-imperiets virksomheter i Norge. Våre mange avsløringer av forholdene på «Den reisende folkehøgskole» burde være grunn nok.

Likevel er ingenting gjort, og fortsatt sender norske kommuner sine gatebarn til Tvind-skolen, for lettest mulig å kvitte seg med et vanskelig sosialt problem. Etter at de psykisk svake og lett mottakelige barn er kommet til denne marxistiske utklekningsanstalt, er det slutt på oppfølgingen av dem fra barnevernskontorene, og muligheten for at de blir ekspedert videre til en uviss skjebne i andre land er stor.

I den forbindelse viser vi til at Tvind-imperiet nå har engasjert seg i bekjempelse av apartheid, og vil sende ung og

gammel på hjelpearbeide i Zambia, der de skal starte bl.a. et sykehus.

I følge annonser over hele nordn er det ikke nødvendig med noen form for utdannelse, og alt som kreves er et års forberedelser på en av Tvind's folkehøgskoler, sammen med 10 unge zambianere. Vi er ikke i tvil om at mange vil melde seg til oppgaven, som kan virke forlokkende på eventyrlystne gutter og jenter. Hva mange ikke tenker på er at de kan komme opp i de blodigste kamphandlinger. Det er ikke grunn til å feste lit til slike annonser fra Tvind-imperiet, noe 50 norske elever fra «Den reisende folkehøgskole» har gjort tydelig uttrykk for.

Etter lignende annonser for noen år tilbake, meldte de seg til «fredsarbeide» i Afghanistan, der de skulle bygge en festplass for bøndene i en liten landsby. I stedet viste det seg

at «festplassen» skulle nyttes som flybase for sovjetiske fly. Herfra startet flyene sine terrortokter mot afghanske bondedistrikter. 10 av elevene hoppet den gang av, og kom seg hjem ved norsk hjelp. En av Tvind-elevene, Hans Bøvje, uttalte etterpå:

«– Da vi fikk vite at vi ikke skulle kritisere eller snakke om russerne følte jeg at vi kunne komme til å delta i ting jeg ikke kunne støtte. Selv regnet vi med at plassen vi skulle bygge var beregnet til 1. mai-parader og lignende for afghanistanerne. Vi jobbet som regel fra tidlig morgen til sent på kveld. Av og til ble vi hjulpet av afghanske bønder og soldater. De ankom om morgenen i samlet flokk med vaiende faner.»

Etter omtalen av denne historien i FOLK OG LAND fikk redaksjonen flere rystende

beretninger om Tvind-skolens grove uansvarligheter. Tidligere har vi hatt reportasjer om tragedier på skoleskip «Den reisende folkehøgskole» disponerte, og om voldtekt av skolens elever under vennskapsreiser i den 3. verden.

Vi har også stilt spørsmålsteget ved «verdens største loppemarked» som Tvind-imperiet arrangerte i Oslo, om forhold på Hornsøy turishotell som imperiet eier, – og ikke minst har vi kritisert Oslo barnevernskontor for avsendelse av gatebarn til Tvind-skolen.

Tvindimperiets makt er stor. Så stor at norske aviser i redsel for konsekvensene ikke tør omtale uhyrlighetene ved

det. Danske aviser er modigere, og bl.a. EKSTRABLADET og det anti-kommunistiske bladet FACET har bragt avsløringer som har bragt røre helt opp på regjeringshold.

Mange av oss husker sikkert Ritt Bjerregårds plutselige avgang som undervisningsminister i den tidligere danske sosialistregjering. Utad het det den gang at hennes fantastiske luksusforbruk under representasjonsreiser var grunnen.

Hva de fleste ikke vet, – var at avgangen skyldes et av ministerens Paris-besøk, der hun ble blandet inn i innkjøpet at topp avansert sender- og radioutstyr, som i all hast ble kjørt fra Paris til Tvind-kommandoen i Danmark.

(Forts. s. 4)

BEKÄMPA APARTHEID

BLI SUNDHETSARBETARE I ZAMBIA

Ung/gammal/ yrkesutbildad eller ej/Alla kan vara med!

Skandinaver och afrikaner ska tillsammans starta bl.a. sundhetskliniker ute på landet. Ett års förberedelser tillsammans med 10 unga zambianer på folkhögskola i DK.

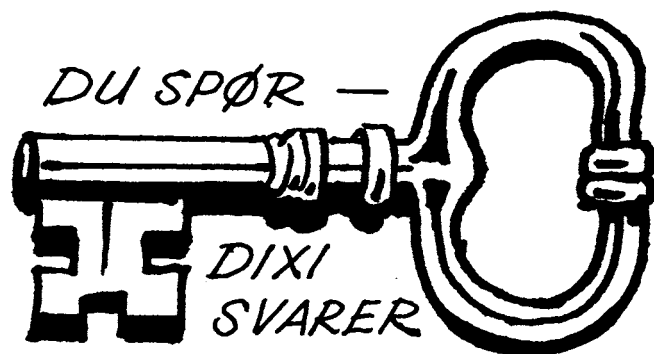
Ett års solidaritetsarbete i Zambia.

Start: 1/8 och senare. Ring genast!

08-19 18 39 alla dagar 9-17

Informationsmöten i Stockholm och Göteborg.

U-LANDSHJÄLP FRA FOLK TIL FOLK/FROTLINE INSTITUTE
Tvind, 6990 Ulfborg, DANMARK

Leon Degrelle og Nynorsk

Tak for netop modtaget
FOLK OG LAND.

I et av Jeres sidste nummer omtaler I en general De Grelle . . . Sidste sommer saa jeg i spansk TV en udsendelse hvori han medvirkede.

Med mit liden kendskab til det spanske sprog fik jeg det indtryk at han boede i Spanien - og muligens Fuengirola.

Mon I er istand til at oplyse om han bor i Spanien - og hvor?? Min bror hørte et foredrag af De Grelle paa en Juneskole under krigen.

I øvrigt ser jeg tit graffetti med VIVA FRANCO hærmede og nesten alle de eldre ønsker ham tilbage. De siger at der var mere orden i landet dengang. Det er kun de unge og de venstre-orienterede der ikke vil.

Med hensyn til Jeres smaa artikler om Grønland: Vær I glad for at I ikke fik landet. Det har kostet Danmark milliarder, og de kan ikke fordrage os deroppe. Det havde nok været det samme hvis det havde været Norge.(?) Jeg har været deroppe i 13 aar.

Til slut: Tak for et fint blad. Min eneste kritik er Jeres artikler paa ny-norsk. Dem fatter jeg ikke . . .

Mange venlige hilsener

T.

En dansker i Spania.

SVAR:- Det er riktig at Leon Degrelle bor i Spania, dit han flyktet i 1945.

Muligens var det i forbindelse med hans 80 års dag, at spansk fjernsyn hadde en sending om han, der han selv medvirket. Belgia har flere ganger forlangt ham utlevert, uten resultat. Hos spanjolene har Leon Degrelle i alle år hatt en høy stjerne, på grunn av sin hærføring og store tapperhet under siste verdenskrig. Han har også hatt suksess som forretningsmann i Spania, med eiendom og kontorer bl.a. i Fuengirola. Han har nå pensjonert seg, og forhåpentlig kan vi snart vente en bok fra ham om hans eventyrlige liv.

Til slutt:

I mange Herrens år har det vært språkstrid i landet vårt. Vi håper derfor ikke din bemerkning om nynorsken vil gi avløp for nye utbrudd.

Saken er at 35% av våre lesere nytter denne språkform, og derfor er lite glade for at FOLK og LAND er riksmålsbetont, eller «dansk-norsk», som noen kaller det.

Angivere og torturister

Herr Dixi

Vi er to skolegutter som har 2 spørsmål å komme med.

1. Fikk nordmenn penger for å angi tyske gestapofolk etter okkupasjonen?

2. Ble Vidkun Quisling torturert før han ble skutt?

Kristian og Werner
0690 Oslo

SVAR:- På begge spørsmål kan jeg svare bekreftende.

Flere nordmenn ble honorert for å angi tyske gestapofolk. I Dagbladet den 23. juni 1949 kan vi lese at f.eks. Frk. Anne-Ma Huseklepp i Drøbak fikk kr. 500 etter pågripelsen av en gestapist.

Vidkun Quisling ble før dødsdommen (felt på forhånd av kirke, publikum, presse og rettsinstanser) torturert med den mest raffinerte grusomhet. Etter et forspill i Oslo Kretsfengsel tok man for alvor i bruk sovjetiske metoder, med såkalte nævrotiske undersøkelser og andre spesialundersøkelser.

Det het at proffesorer skulle søke å belyse muligheter for organiske forandringer i Quislings hjerne. En sykepleier som var tilstede (nå pensjonert) har fortalt oss at «undersøkelsene» var forferdelig smertefulle, og at selv et hatefullt pleierpersonale tok avstand fra denne form for straf-

femetode overfor Vidkun Quisling. Og hvorfor all denne «undersøkelse» når enhver var fullstendig klar over at han allikevel skulle dø? (Cfr. «Samtiden» nr. 5/1947.)

Dixi

TERROR- BOMBINGEN

Til Dixi

Jeg er opptatt av at jeg aldri har hørt noen ytre seg imot de alliertes terrorbombing av Tyskland under siste krig? Er den beskrevet i noen norsk bok? I tilfelle: Hvilke?

Jente som vil fred

SVAR:- Norske forfattere har i liten grad brydd seg med «våre venners» krigsforbrytelser i årene 1940-1945.

Dixi

Men det finnes unntakelser. Imars i år kom Gyldendal ut med boken «Den gode ulydighet», skrevet av Bergensarkitekten Bjørn Simonnæs. Forfatteren opplevet terrorbombingen av Hamburg da han satt i tukthus utenfor byen, og til «Bergens Tidende» forteller han:

« Vi som satt i Fuhlsbüttel like ved den nåværende flyplassen hadde utsikt over det meste av millionbyen. Da flyangrepene satte inn for alvor i juli 1943, kunne vi fra våre fengselsvinduer følge med i raidene fra de første stifferflyene slapp sine fallskjermlys til byen mange dager senere lå i ruiner og minst 40.000 mennesker var brent i hjel.

Jeg vet at flere av mine venner fra skoledagene var piloter på noen av de tusenvis av fly som tømte sine bombe- og fosforlaster over Hamburg den sommeren. Likevel må jeg si at den første begeistringen over at fienden fikk sin vel fortjente bekost etterhvert utviklet seg til ren avsky når angrepene bare fortsatte og fortsatte døgn etter døgn. Det var ren terrorbombing, det var den sivile tyske kvinne og mann som skulle knekkes, den tyske krigsmoralen skulle ødelegges ved å ta titusenvis av liv, barn, kvinner og menn. Det var redselsfullt å være vitne til på nært hold. Det falt bomber også omkring Fuhlsbüttel og vi så strømmen av brennende fosfor like i nabolaget, men tukthuset ble stående og er i bruk den dag i dag. Jeg tror til og med reglementet er det samme som før.

Den vanvittige bombingene av Hamburg mens brannene raste videre med orkans styr-

ke, britene snakket om «The Firestorm of Hamburg», fikk meg til å reflektere i nye paradokser. Jeg spurte meg selv gjentatte ganger om nazismen bare kan overvinnes ved bruk av nazistiske metoder. Det er til å bli syk av når allierte soldater i kampen for menneskeverd blindt adlyder ordrer om å slakte titusener av sivile mennesker, slakte dem ned for fote i deres hjem.»

OLAVSKORS OG SOLKORS

Til Dixi

Før okkupasjonen het vårt samlingsmerke OLAVSKORSET.

Under okkupasjonen het det SOLKORSET.

I begynnelsen av okkupasjonen sto det på våre plakater: NORGE FOR NORDMENN.

I siste halvdel av okkupasjonen sto det: NORDMENN FOR NORGE.

Hvorfor disse navneendringer?

1933-medlem

SVAR:- For å ta det siste spørsmål først: Tyskerne følte seg provosert av plakaterne, og forlangte teksten endret.

Når det gjelder Olavskorset har jeg ikke fått noe sikkert svar på spørsmålet. Hva jeg vet er at betydningsfulle menn innen Nasjonal Samling mente at Olavskorset ikke var noe passende samlingsmerke for partiet.

En av dem, Hans S. Jacobsen, ga så tidlig som i 1937 uttrykk for det i sitt blad «RAGNAROK». I hefte 3 skriver han bl.a.:

«Olavskorset symboliserer et mørkt avsnitt i vår historie. Den gang Olav Haraldsson stormet fram i spissen for sine - for en stor del utenlandske - menn og med sydlandske og fremmede ideer under krigsropet: «Tyn bøndene, tyn bøndene,» den gang Olav Konge sank i døden og hans lære vant seier, kom noe uekte og unaturlig inn i vårt folks liv. Inntil da hadde - bevisst eller ubevisst - ideen om blod og slekt og jord preget folkets liv. Nå hadde det ikke lenger noen helligdom og sann og naturlig tro å hvelve over tilværelsen. Det var begått et mord på rasens indre liv, som Gerr Tveit har uttrykt det.

Solhjulet er et nordisk symbol. Olavskorset er det ikke.

Olavskorset er uttrykk for en universalistisk ide. Den nordiske tanke kan aldri bli universalistisk, like lite som den franske revolusjons ideer og farver kan bli nordiske. Tross Eidsvoll og 1814.»

Kansje noen av leserne kan gi annet svar på spørsmålet fra 1933-medlemmet?

Dixi

Legemangel

Det er for tiden i gang en landsomfattende kampanje for å få tilbake leger og sykepleiere som er «ute av yrket». Burde ikke Gro Harlem Brundtland «føle kall» til sin gamle legegjerning, da hun helt sikkert vil gjøre langt bedre nytte for seg som lege, enn som Norges statsminister?

N. N.

SVAR:- Jo, jovisst. f.eks. i Finnmark.

Dixi

Hans Hetler og Erik Haaest

For noen år siden skrev den danske pressen meget om en mann ved navn Hans Hetler.

Han var den rødes verste fiende i Danmark, og i hans avis, Minut, kunne vi finne mange avsløringer av kommunistenes ødeleggende virksomhet i Norden.

Hvor er det blitt av ham?

Og hvor er det blitt av Erik Haaest, som jo også var en fremragende skribent og aktiv anti-kommunist?

R. O., Nes.

SVAR:- Både Hetler og Haaest er ute av «billed».

Hans Hetler følte seg sviktet av de han arbeidet sammen med, og tok farvel med Danmark. Før han reiste kunne han fortelle at han hadde bygget opp et arkiv over ti tusener venstre-orienterte dansker, - og at han hadde samarbeidet med Forsvarets etterretnings-tjeneste om arkivet.

Nå bor han i Flensburg, der han fremstiller og selger piper, - og tjener bra med penger.

Erik Haaest tok også farvel med Danmark, etter at det gikk «nedenom og hjem» med avisen hans. Såvidt vites har han oppholdt seg i Spania senere.

Dixi

FOLK og LAND

UAVHENGIG AVIS

Redaktører:

KÅRE HAUGERUD

KJELL B. SCHREINER

Ansv.

Forretningsfører:

HARALD K. SCHAANNING

Postadresse: Boks 924 Sentrum, 0104 Oslo 1.

Kontortider: Enerhaugsplassen 4, Oslo;

mandag kl. 17-20, tirsdag kl. 11-14 og onsdag kl. 17-20.

Telefon: (02) 19 06 71 - (Telefonsvarer).

Redaktørene treffes etter avtale.

Abonnement: Pr. år kr. 80,- (i omslag kr. 100,-). Utlandet + kr. 10,-.

Giro: Post 5 16 45 04. Bank 6063.05.01248

Abonnementet (10 nummer i året) løper til det oppsies skriftlig.

Annonser forskuddsbetales med kr. 1,- + m.v.a. pr.spaltem.m. Minstepris kr. 50,-.

Utgever: A/S HISTORISK FORLAG.

Trykk: Viking Boktrykkeri A/S.

AV TO ONDER...

Da den amerikanske politiker Henry George i sin tid kjempet sin siste valgkamp om New York's borgermesterembete ble han på et møte, hvor 2000 arbeidere var tilstede, introdusert med en lovprisning om at han særlig hadde arbeidet for arbeidernes interesser.

Men Henry George reiste seg og begynte sin tale slik: «Jeg har aldri gjort noen fordring på noe særlig navn som arbeidervenn. Det gjør jeg heller ikke nå».

Det ble underlig stille i salen.

Og han fortsatte: «Jeg har aldri kjempet for arbeidernes interesser og vil aldri komme til å gjøre det».

Lydløs stillhet. Dirigenten stirrer pinlig berørt ut i luften.

Henry George går noen skritt frem på podiet, står et øyeblikk stille foran forsamlingen og sier ganske rolig: «Jeg kjemper for alle menneskers rett, for like rett til alle. Ingen særrettigheter for noen, hverken for kapitalisten eller for arbeideren».

En storm av bifall brøt løs, og Henry George hadde forsamlingen i sin hånd.

Hadde Det Norske Arbeiderparti gitt uttrykk for et lignende standpunkt, - da ville meget ha vært annerledes i Norge i dag. Da ville partiets politikk på mange måter ha vunnet almen respekt.

Men tvertimot, - det erkjenner åpent og klart at det vil bruke alle midler for å tvinge frem et kommunist-sosialistisk statssamfunn med forbud mot private tiltak, og innføring av nye, sviende skatter, som vil drepe vårt frie næringsliv.

Av to onder velger vi det minste.

Derfor foretrekker vi en ny borgerlig regjering, som i alle fall med ord lover oss vern om næringsfriheten, - og beskyttelse av den som vil arbeide som et fritt menneske i dette land. Ord er likevel ikke nok, og den tidligere Willoch-regjering viste oss med all tydelighet at heller ikke den var til å stole på. Svakheten kom frem gjennom dens kurtise til massene, som ga seg utslag i sviket og fordømmelsen av Sør-Afrika, som bare har gjort oss godt, kjærtegnene til kommunistland, som bare har gjort oss ondt, kjempebevilgning til såkalte utviklingsland, på bekostning av de svakeste i vårt eget land, - og en flau, krypende holdning i forsvarspolitikken.

At vi ikke må feste lit til en ny borgerlig regjering viste også regjeringssjefens flukt fra ansvaret, da han ga makten til Røde-Gro, som han visste ville føre oss inn i et ennå verre uføre. Vi tror nok Kåre Willoch burde ha merket seg hva det tyvende århundrets

(Forts. s. 8)

Det var flere som ikke forstod

I den senere tid har jeg gjennomgått en rekke avisreferater fra «oppgjøret» i årene 1945-49. En ting som går igjen i de fleste referater er *hånlige* bemerkninger til de tiltalte som hevdet at de ikke forstod at Norge var i krig etter at forsvarssjefen, general Ruge, hadde etterkommet regjeringens ordre om å innstille fiendtlighetene mot Tyskland i juni 1940.

Jeg har også gått igjennom en del dagboksopptegnelser, forfattet av fremtredende nordmenn i 1940, og erindringsbøker skrevet av Nygaardsvold og noen av hans statsråder. Og her oppdager jeg noe sensasjonelt: Heller ikke nordmenn i de mest fremskutte stillinger innenfor Høyesterett, Regjering og Forsvar har forstått at krigen fortsatte!

Jeg skal nevne noen eksempler:

1. Høyesterettsdommer Thomas Bonnevie skriver i sin dagbok 17/6 1940: «Dommer Klæstad sa da jeg traff ham og Evensen på Karl Johan ved middagstid at nå mente han at Kongen måtte vende hjem». Jeg stiller spørsmålet: Kunne dommer Klæstad ha uttalt seg slik hvis han hadde forstått at Kongen var reist til England for å fortsette krigen?

2. En annen kjent h.r.dommer Johan Rivertz, har tydeligvis heller ikke forstått noe om den fortsatte krigførsel. I dommer Bonnevis dagbok for 11. juni 1940 står nemlig følgende å lese: «Rivertz hevdet at Stortinget burde sammenkalles og at Stortinget så burde gå til oppnevning av en «ny regjering» i Oslo med sikte på at denne nye regjering så skulle forhandle med tyskerne om separatfred».

3. H.r.justitiarius Paal Berg må i 1940 ha hatt like «galt» syn på «fortsettelseskrigen» som NS-folkene. Dette fremgår av T. Bonnevie: «Høyesterett og riksrådsforhandlingene» s. 31: «I så henseende står det fast at Berg faktisk denne ettermiddag (17/6 1940) gikk til minister Bock-Friis for å få bragt på det rene om denne kunne og ville formidle en telegrafisk henvendelse fra presidentskapet til Kongen med anmodning til Kongen om frivillig å abdisere».

4. Kirkens primas, biskop Berggrav må også ha delt NS-medlemmenes oppfatning i det her berørte spørsmål. I rapport nr. 641, datert Oslo 13/6 1940, beretter den svenske minister Beck-Friis til svensk UD at han er blitt oppsøkt av Berggrav og at biskopen fortalte ham at han (Berggrav) med tilslutning av Paal Berg og flere fremtredende personligheter, hadde foreslått for den tyske forhandler Delbrügge, at administrasjonsrådet skulle erstattes av et riksråd, «varjämte riksrådet i motsats til administrasjonsrådet skulle söka uppnå *verkligt* (min uth.) samarbeide med tyskarna». Her må man spørre: Dersom nevnte personligheter hadde forstått at krigen gikk videre fra England, kunne de da ha vært innstilt på «verkligt samarbeide» med fienden?

5. Selv general Ruge kan ikke ha skjönt at krigen skulle fortsette fra England. Trygve Lie opplyser nemlig i sin bok «Leve eller dø» s. 233 at Ruge «vegret seg og nektet tilslutt blankt» å bli med til England 7. juni 1940. Og Undersøkelseskommissjonen omtaler at «Ruge sa ihvertfall uttrykkelig fra til generalstabsjefen, oberst H. Hansson, at han burde bli hjemme». Ruge har selv opplyst at han gikk frivillig i tysk fangenskap. Jeg stiller atter et spørsmål: «Kan et lands forsvarssjef midt under en krig nekte blankt fortsatt krigsdeltagelse? Og kan han beordre sin stabssjef å dra hjem istedetfor å fortsette krigen? Her må man også ha for øye den militære straffelovs § 89: «Krigsmand som under Fægtning eller Fægtning forestaar... lader sig ta til Fange uden at gøre tilbørlig Modstand... straffes med Fængsel.» Strafferammen er iflg. str.lovens § 17 inntil 15 års fengsel. Dersom Ruge hadde hatt en anelse om at «Fægtning forestod» kunne han umulig ha handlet som han gjorde.

6. Endog Kongen og Nygaardsvold-regjeringen forstod ikke at krigen skulle fortsette. Dette fremgår av statsrådsprotokollen 7. juni 1940 hvor det er innført at «det ville være håpløst for

Norge å fortsette krigen». Nygaardsvold sa forøvrig i sin første tale til hjemmenorge den 25. juni 1940 (BBC): «Det stod da ingen annen utvej åpen enn å nedlegge våpnene og sende våre tapte offiserer og soldater hjem».

7. Stortingets rådgiver i folkerettsspørsmål, h.r.advokat H. Holthe hørte også til dem som delte NS-folkenes «gale» syn på «fortsettelseskampen». I Dagsposten 6/8 1940 skrev han nemlig: «Krigen opphørte 9/6 1940 da våpnene i Norge ble nedlagt».

Eksemplene kunne forfleres, men av plasshensyn må jeg stoppe.

Som sagt: Jeg finner det sensasjonelt at landets regjering, kirkens primas, h.r.justitiarius, landets forsvarssjef m.v. har hevdet samme oppfatning i spørsmålet om når krigen mellom Norge og Tyskland opphørte, som NS-folkene. Men som kjent ble kun sistnevnte gruppes syn funnet gal og straffverdig.

Bjerkadal
John Sand

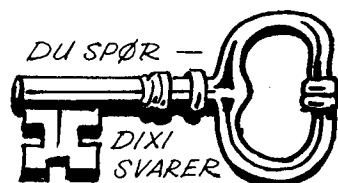
NORGE STØTTER KRIGS- HANDLINGER

Det har vakt sterk forbitrelse at Nicaragua har innført et vekslingsystem som sikrer staten halvparten av all valuta som sendes i humanitær hjelp fra andre land.

Det vil si det samme som at Norge, som er en betydelig bidragsyter til Nicaragua, direkte støtter krigshandlingene mot contraene. Den 6. november starter danske skolebarns Operasjon Dagsverk, hvor målet er 4,5 millioner kroner. Pengene skal gå til hjelpearbeid i Nicaragua.

Lederne for innsamlingen har nå fått sterk kritikk for at det ikke er opplyst at halvparten av pengene ender i Nicaraguas statskasse. Offisielt går 57% av statens inntekter i dag til krigen mot de USA-støttede opprørerne «contras».

Kansje til ettertanke for bl.a. Kåre Kristiansen i Kristelig Folkeparti, som ivrer for ofring til «hjelpearbeid».

Svensker på Østfronten

Vil spørsmålspalten svare meg:

Hvor mange svensker tjenestegjorde frivillig i Waffen-SS under felttoget i Sovjet?

Interessert

SVAR: - I alt 200 svensker kjempet på østfronten. De aller fleste var underoffiserer.

I den forbindelse kan nevnes at den svenske regjering i 1941 gikk med på at forsvarsledelsen for landets hær inviterte 40 svenske offiserer til å delta i verdenskrigen på tysk side.

Det ble imidlertid ikke noe av prosjektet, da Hitler ikke ønsket svensker som høyere befalingsmenn.

De 200 svensker som deltok på østfronten utgjorde en av de minste utenlandske kontingenter i Waffen-SS, og storparten av dem hadde ulovelig gått over den norske grense, hvor etter de meldte seg til tjeneste ved frivillig-kontoret i Oslo.

Dixi

Engelsk-kunnskap

Etter hva London-regjeringens finansminister, Paul Hartmann, selv fortalte, var han komplett uvitende i engelsk. Hvordan kunne han forhandle med engelskmenne om finansielle og økonomiske spørsmål?

V.L.P.

SVAR: - Selv om han benyttet seg av tolk, gikk det ikke bra bestandig. I den forbindelse har vi hørt følgende historie om han: Det var under krigen meget vanskelig å få plass på den meget beskjedne norske flyruten mellom Sverige og England for unge nordmenn til de «stridende» styrker derover, mens det ble transportert adskillige kvinner. En av de utvalgte som fikk sin kone over, var finansminister Hartmann. Han fikk sin frue

fra Stockholm, og før han hadde fått skaffet henne et værelse, delte han naturlig nok sitt eget med henne. Dette ble imidlertid rapportert, og Hartmann ble av portieren gjort oppmerksom på hotellets reglement, som sa at «ladies on the room» var «not allowed». Hvorpå Hartmann på sitt mangelfulle engelsk repliserte: «She is not a lady, she is my wife».

Dixi

HVORFOR DREPTE DE VIDKUN QUISLING?

I SVENSKA DAGBLADET den 20. juni ble dødsstraffen over Vidkun Quisling omtalt.

Leif Carlsson, som er knyttet til avisens kultur-redaksjon, skrev:

«Klockan 2 en regnig oktober-natt 1945 väcktes f. majoren, f. ministerpresidenten m.m. Vidkun Quisling i sin fängelsecell. Han fördes till borggården vid Akershus. Han hade ett sista möte, med Oslos polismästare, två läkare, en präst och tio gevärsskyttar. En halvtimme senare var han död.

Bland anständigt folk hör det till god ton och äkta övertygelse att med avsky taga avstånd från dödsstraffet. Just därför är det intressant att fundera på vad det kunde finnas för goda skäl att avliva Quisling. Arkebuseringen kunde enligt vår tids sätt att se inte «vara till förbättring». Ei heller kunde den vara nödvändig för förhindrande av fortsatt brottslighet. Som allmänt avskräckande faktor mot landsförrådare torde straffet ha en försumbar effekt; sådana räknar med att vinna. Till detta kommer - en i och för sig ömtålig fråga - att det som lades Quisling till last så här på något avstånd ej gärna i och för sig kunde förskylla det yttersta straffet. Ingen historiker lär nu tro att Quisling hade någon avgörande roll vid Tysklands anfall på Norge den 9. april 1940. Ingen tror att hans ömkliga nazistorganisation i nämnvärd mån kunde sabotera den norska försvarskampen.

Varför då döda honom, när han var uppenbart ofarlig?

Femtekolonne

Hvor stammer benevnelsen FEMTEKOLONNE fra?

Chris., Hardanger.

SVAR: - I Nord-Amerika finnes en art giftige slanger, Copperheads, (lanseslanger) som i motsetning til klapperslanger ikke gir noen som helst varsel før de angriper.

De tidligere kolonister ga oppnavnet til indianerne - senere til hollenderne, og under borgerkrigen til den «5.kolonne» i Nord-Amerika som sympatiseres med Sydstatene

Dixi

AP OG KOMMUNISTENE

Kjære Dixi

Har A-partiet noen gang etter okkupasjonen hatt planer om å gå sammen med kommunistpartiet? (NKP)

En kamerat av meg påstår det.

Han mener også at NKP under okkupasjonen var en frigjøringsbevegelse.

Årgang 1965

SVAR: - I 1945 hadde nok AP visse tanker om å «trykke NKP til sitt bryst», men ble minnet om NKP's opptreden under okkupasjonen, da partiets politiske og militære kamp gikk på tvers av den såkalte Hjemmefrontens arbeid.

Ingen, - med hukommelsen i behold, ville kalle NKP for en frigjøringsbevegelse den gang, eller senere, - selv om våre politikere, når det gjelder utlandet, kaller alle Moskva-underdanige grupper for frigjøringsbevegelser.

Dixi

«TRENDER»

Jeg sakser denne rammende lille kommentar fra svenske Värmlandstidningen's leder-side 2. august under ovenstående headline:

«- Ingvar Carlsson har motsatt seg fullstendig handelsboikott av Syd-Afrika og henviser inntil videre spørsmålet til FN. Det er modig av Carlsson. For i svenske massemedier er trenden den, at det skal være boikott av Syd-Afrika samtidig som det ikke skal sies et ord om folkemordet i Afghanistan. Eller om freds- og frihetskjemper som fengsles i Balticum.

Formann Torbjørn Pettersen i Folkpartiets Ungdom skriver i Dagens Nyheter, at det i løpet av året etter «frihetscruiset» i Østersjøen råder en stillhetens konformisme om det baltiske spørsmål. Han mener at den svenske kampanjen til forsvar for fremmede innvandrere - «Rør ikke min kompis» - bør vel være en del av svensk utenrikspolitikk og omfatte den baltiske frihetskampen.

Har ikke Pettersen forstått, at den der kompisen, som man ikke får røre, heter Michail Gorbatsjov?

Gorbatsjov's tilbud om å dra tilbake tropper fra Afghanistan er en del av propagandaspiilet. Et tiltak med minimal effekt - om det gjennomføres.

Problemet er ikke antall soldater - men hvem som beholder makten, Sovjet eller det frie folket. 6 regimenter er en billig pris for å nøytralisere geriljaen og erobre kontrollen . . . »

Arne Heiberg

TVIND- imperiet . . .

(Forts. fra s. 1)

Det har forøvrig aldri vært noen hemmelighet at Tvind-imperiet hadde en god kampanje i undervisningsminister Ritt Bjerregård, som lederne kunne ringe direkte i prekære situasjoner.

Fra lesere rundt om i landet har vi i de siste uker fått forespørsler om det er Tvind-imperiet som også står bak oppfordringene om å slutte seg til brigadeavdelinger i Nicaragua.

FOLK OG LAND vil nå undersøke hvem som står bak de forlokkende annonser som innbyr til innsats for det kommunistiske regime i dette land, - som regjeringen Brundtland også støtter.

JOBB I NICARAGUA?!

1000 vil på Fredskorps. ikke alle får plass.

Prøv brigade!

Skolebyggere drar i oktober for 2-4 måneder frivillig innsats.

Flere yrkesgrupper ønskes. Også kaffebrigader.

Reisestøtte vurderes. Skriv til: Solidaritetskomiteen for Nicaragua, Postboks 9177 Vaterland, 0134 Oslo 1

Kan du ikke reise selv, støtt opp! Postgiro 3 35 57 24

Ungdommen kommer

Hei, jeg er en gutt på 16 år. Jeg har interesse for alt om den annen verdenskrig.

Kan dere sende meg to eksemplarer av «Gebirgsjäger im bild». Jeg syntes dere gjør et kjempereid med å opplyse om okkupasjonshistorien. Leser av og til FOLK og LAND som jeg får av min bestefar. Da jeg er interessert i krigshistorie sett fra forskjellige sider, har jeg og en samlekamerat, bestemt oss for å skrive en bok om de norske frontkjempere og deres skjebne etter krigen. Jeg kjenner noen frontkjempere fra før, - bl.a. Ole fra Jar.

Jeg lurte på om dere har adressen til flere frontkjempere rundt om i hele landet som jeg kan skrive til?

Jeg er ikke nynazist, noe som jeg av og til får slengt etter meg. Skal en tur til Oslo, og da vil jeg ta en tur oppom dere. Håper å høre fra dere.

Knud i Aust-Agder

SVAR: - Bøkene er sendt. Skriv til oss før du kommer til Oslo, slik at du kan få treffe et par frontkjempere. Det skal bli hyggelig å få hilsen på deg.

Dixi

Har du noen gang tenkt på

- At ungdommen vet altfor lite om okkupasjonstiden og rettsoppgjøret?
- At massemedia er svært ensidige i sin behandling av emnene?
- At vårt beste middel mot dette er informasjon?
- At de fleste unge er mottagelig for motforestillinger?
- At bøkene i INO's bokliste inneholder slike motforestillinger?
- At INO's bøker inneholder stoff om NS, frontkjempere, rettsoppgjøret osv. osv?
- At du i din bekjentskapskrets har flere som trenger denne slags informasjon?
- At du kan gjøre noe med dette?
- At idag er dagen for å gjøre noe?

Motto:
«DU LYT TÅLE DET,
BLESSOMEN!»

Situasjons- betinget militær- nekting

Da jeg avtjente min verneplikt for to år siden, deltok jeg på et soldatmøte. En av postene på dagsorden var kostholdet. «Liksvette» var det smakfulle ord tillitsmannen brukte om den mat som vi fikk til daglig.

En karakteristikk av levestandarden som ga sterkt bifall fra salen. Selv tror jeg neppe noen av de fremmøtte fikk bedre mat hjemme hos hu' mor.

Da en modig soldat reiste seg og påpekte at kostholdet

ikke ville bli forbedret under en krig, ble han pepet ut. Soldaten, en landskjent idrettsmann, skrek da ut: «Vé Norges hær, som vil kapitulere for en fluelort i kaffikruset».

Den siste måned har jeg spekulert over om det er i et slikt «fluelorttilfelle» det skal kunne gis adgang til såkalt situasjonsbetinget militærnekting. Hvor enig er jeg vel ikke med forsvarssjef Fredrik Bull Hansen, som på en konferanse for tillitsmenn fredag 29. august, sa: «Å gjøre spørsmålet om situasjonsbestemt fritak avhengig av motebølger og stemninger, kan i verste fall gjøre det umulig å opprettholde et folkeforsvar». Og han tilføyde: «Har vi i så fall rett til å be våre allierte risikere å sette inn sine unge menn på vår side».

Det er ingen tvil om at vi nå er på veg tilbake til 1930-årenes forsvarspolitik, den gang Einar Gerhardsen gikk i spissen for en fedrelandsløs agitasjon på landets militærplasser. Hva verre er nå: Både Kristelig Folkeparti og Senterpartiet later til å gjøre felles sak med Arbeiderpartiet i de forsvarsfientlige forslag som skal opp for Stortinget, og som forsvarssjefen kaller «eksperimenter med vårt lands mulighet til å leve videre som selvstendig nasjon». (Jeg tenker her også på forslaget om reduksjon av forsvarsbudsjettet). Skjer noe slikt, er det svik, virkelig landssvik.

Bamse
p.t. 4200 Sauda

SOLKORS-FLYKTNINGER

Til dere som forneker at spaden var en spade . . .

Av Arne Heiberg

For to år siden, i nr. 5/84, ga jeg uttrykk for min forbauselse over et spesielt fenomen – og jeg finner tiden inne til å gjenta meg selv:

Hvordan kan så mange, i kretsen om Folk og Land, år etter år, forsøke å løpe fra ansvaret for sine standpunkter – ved å henvise til *det norske lovverk fra tiden før og etter årene 40-45?*

Leste og hørte dere overhodet ikke hva Føreren og andre ledere sa og skrev i disse årene? Er Partiprogrammet, Riksting og Loven av 12. mars 1942 aldeles ukjent for dere? Prinsippet om Førerstaten?

Det synes meg mildt sagt ynkrigget å søke frikjenne seg, ved å henvise til *de lover vi selv opphevet* – for alltid, etter hva vi trodde . . .

Jeg kaller disse, engang så heltmodige rebeller, *Solkorsrømlinger*. Det er en form for Faneflukt. Forsinkede deserterer fra den tapte revolusjonen.

En tragikomisk epilog, over en engang så stolt opprørsbevegelse . . .

«Den som er med på leken . . .»

– får som kjent finne seg i å smake steken . . . En revolusjonær, med edle motiv – lykket eller mislykket; har intet å skamme seg over, og kan gå eller falle med løftet hode. – Vår store feil var jo bare at vi

tapte.

Som *seierherrer* ville vi i dag vært høyst respektable – og utvilsomt forlenget dømt Nygaardsvold-slenget og deres klakkører til strenge straffer – etter *våre egne* lover og forordninger . . .

På lydband har jeg endel avsnitt av Quislings taler under krigen; jeg skal spare spalteplassen med å sitere ham – og med å sitere Partiets ideologiske «NS Månedshefte» nr. 1/45 – og innskrenke meg til å slå fast: *Vi er ingen forfulgte uskyldigheter*. Vi gjennomførte en – kortvarig – revolusjon. Vi bedrev hva Gyldendals 1967-leksikon kaller «Høyforræderi» – definert slik der: «Forbrytelser mot statsforfatningen, dvs. forsøk på ved ulovlige midler å forandre

statsforfatningen. Straffes med fengsel i minst 5 år.»

– Les så mitt sitat i Folk og Land 5/84 fra Loven av 12. mars 1942 – og forklar meg hvordan dere så iherdig kan fornekte deres egen fortid? Er det alderen som har svekket deres gamle heltehjerter? – *Våre hensikter* var klare som krystall – derfor er alle bortforklaringene i Folk og Land så selsom lesning, for enhver som støttet NS, støttet en revolusjon. Deltok i et «Høyforræderi». Var med på å bygge et nytt Norge – på en ny statsforfatnings grunnvoll.

Hva de seirende så har valgt å kalle vår statsomveltning, blir bare en uvesentlig lek med ord.

– Våg å stå frem, som Daniel . . . !

Ny suksess for Hamsun-dagene

For tredje gang har Hamarøy avviklet Hamsun-dagene. At arrangementet ble vellykket også denne gang fremgår av det Bodø avisen Nordland Framtid skriver på lederplass 18. august: «Denne omfattende kulturmonstringen ble en suksess fra ende til annen. Høydepunktene sto i kjø. Kulturfestivalen hadde bredde og høyt nivå som ga berikelse.» Det meldes om enestående

mange tilreisende, særlig var besøket av tyskere stort. Tore Hamsun var møtt fram.

Nylig leste jeg Hans Fr. Dahls bok «Dette er London». Her står det på side 350: «Ved sin tiltredelse i 1948 ga Foster-voll et generelt forbud mot å bruke noe åndsverk av Hamsun i kringkastingen». I dag er navnet Foster-voll glemt av de fleste, men giganten Hamsun hedres.

MANEDENS PERNILLE

UTEN OVERSKRIFT

Noe av det flotteste i Dagsrevyen i Fjernsynet er noen av utenlandskorrespondentenes allvitenskap. Ut fra samtaler og intervjuer med den ene part i en sak vet de nøyaktig hva, hvilket og hvordan. Den aller fineste av dem, etter at korrespondent Lunde kom hjem fra Afrika, er vel Håkon Børde. Han bringer bare sitt syn, og intet annet servert. Så trenger en ikke gjøre seg opp noen mening om saken det gjelder, det er bare å mene hva Børde mener. Far påstår at selv Joseph Goebbels var objektiv sammenliknet med ham.

Samtidig med at attentatet mot Pinochet fant sted var Børde som bekjent i Chile, og jeg regner med at de fleste også hørte hans intervju med den

alltid PR-kåte Anders Brat-holm i forbindelse med at noen tusen mennesker hadde møtt fram for å hylle diktatoren. Både Børde og sistnevnte hadde jo funnet fram til at det dreiet seg om betalte klakkører. I løpet av det korte intervjuet kunne også Brat-holm fortelle at folk under krigen ble kommandert til å møte fram og hylle Quisling. Elegant må det gjøres når en skal slå Quisling i hartkorn med Pinochet.

Jeg har spurt en del forhen-værende jeg kjenner om de deltok i utkommandert hyllest, men alle svarer at hyllesten var både frivillig og spontan. De tilføyer også at de ikke kan se noen likhet mellom Pino-chets voldsregime og Quis-ling's anstrengelser for et fre-

delig forløp av okkupasjonen og hans bestrebelser på å sikre et fritt Norge etter en eventuell tysk seier.

Den ensidige indoktrinering må også ta skylden for at men-nesker ikke i ro og fred kan legge ned blomster på Quis-ling's grav uten at det blir opp-styr, presseskriverier og for-dømmelse av saken. Det er som det begås en ugjerning, en kriminell handling som er henfallen til straff.

Ifjor fikk mil.org.sjef Helge Lindholm i Skien, ifølge Telemark Arbeiderblad øde-lagt sin åttendemaifeiring for-di en skummel kvinne hadde lagt ned, og det røde, tulipa-ner på graven. I år er TA igjen ute den 19. juli, – jeg refererer til Folk og Lands augustnum-

mer – og fordømmer dem som på Gjerpen kirkegård ærer Quislings minne. At det dreier seg om førsterangs misdedere er jo klart når de til og med ikke er enig med kirketjeneren i at Quisling hadde gjort noe galt.

I sin slaktning av Jens Haug-lands dagbok (hylekoret var jo nesten unisont) bemerker VG spydig at det eneste forfatteren utrettet i sin statsrådtid var å få urnen med Quislings aske utlevert fra politiet og friggitt til nedsettelse i familiegravstedet på Gjerpen kirkegård.

Så vidt jeg husker fra en arti-kkel i Folk og Land for noen år tilbake foreslo kirkevergen i Oslo i 1945, at døde medlem-mer av NS-folks graver skulle slettes. Vanviddet skulle også

nå de døde.

Ifølge boken til Alfred Seidl, den tyske juristen som for-svarte Rudolf Hess i Nürn-berg, ble asken etter de som ble hengt, etter å ha blitt dømt til døden, strødd i en elv. Pa-rallellen til heksebrenningen er nær for hånden, og tanken om dem som i fotgagne tider ikke ble funnet verdige til å bli begravet i innviet jord streifer meg også.

Quisling kan de jo ikke nå mer. Ham skjøt de. Men fort-satt kan de nå dem som var glad i ham. De skulle jo som bekjent gjenopptas i samfunnet når de hadde sonet for sine misgjerninger. Det man glemte å tilføye var: «På de uforsonlige og rabiates pre-misser».

GJENSIDIG ETTERTANKE

Av lektor Arne Roll

I FOLK OG LAND nr. 8 1985 (de landssvikdømtes organ) står redaksjonelt: «Det er mulig vi tok feil. Det er mulig vi var vill-ledet. Selv om hverken oppgjøret eller den senere utvikling har overbevist oss om dette». (Redaksjonens sitat fra Frode Halles bok.)

Undertegnede tilhørte den fantastiske jøssingflokk, ANTI-NS-flokk, under krigen, og vi applauderte når NS-folk ble dømt etter 1945. Når vi alle er blitt gamle gubber på gravkanten, tennes et ettertankens lys hos begge parter, enten de vil innrømme det eller ei.

Vi seirende hjemmesittere i Norge behandlet NS-folk uverdige og summarisk da freden brøt løs over alle disse anderledestroende. For sannheten er at vi ofte straffet våre NS-naboer for *tro*, mer enn for deres påviselige brudd på norsk lovbok anno førkrig. Undertegnede lektor (med historie som fag og russisk som hovedfag) var kommunist fra 1945 til ut i 60-årene. Han ble secondløytnant i den engelske arme 1945, med Gerhardsen og compagnies ordre om å «patriere» de russiske krigsfangene fra Nord-Norge etter krigen. VI VISSTE AT VI SENDTE DEM ALLE BAK STALINS PIGGRÅD. Og noen av dem, kanskje 10 %, de såkalte general Vlassovtilhengere blant fangene, VISS-TE VI VILLE BLI SKUTT AV BERIAS KGB STRAKS VED ANKOMST TIL SSSR. Dødsredselen i deres blikk pinner enda undertegnede, som altså ble KGB's handtlanger på norsk jord i 1945 under alliert kommando og med sin norske lyserøde regjerings vel-signelse.

Vår jøssing-skjendighet var stor. Vi var usle oppi seiersrusen. Vi må innrømme det. På den annen side bør tidligere NS-folk vedgå at bl.a. Hitlers utryddelse av jøder virkelig fant sted, og var en klikk i hjernen.

Hvem hadde rett? Hva gavnet Norge?

Nå når så mange av oss tidligere jøssinger i privat samtaler ved gravens rand viser så mye av ettertankens forståelse,

er det kanskje fordi vi endelig innrømmer at det på vår side var en klikk i hjernen under krigen, og lenge etter 1945, at Vesten – både røde og lyserøde og naive lyseblå Roosevelt-typer – hjalp bolsjevismen fram til dagens ulykksalige posisjon i Europa, slik at russiske tanks med hjernevaskede Ivan'er nå står 20 minutter øst av Hamburg. Og en halvkommunist-verden, fra Warsawa og Kola til Addis-Abbeba lider med selvforskyldt kø-ståing og livsmiddelmangel i 1986. Det er naturlig at vi jøssinger på gravkanten blir stillere overfor såkalte landssvikere når vi ser hva vår hjelp til Kreml den gang fikk istand av ulykke for de Sovjetbesatte områder.

Undertegnede ser gjerne at aviser sakser dette innlegget fra meg, en av de tusen som i 1945 kalte seg jøssing og spyttet mot tyskernes forlovede og troende NS-folk. Måtte de mange intelligente etterkommere av landssvikdømte føle det litt lettere å puste når de ser ærlig sakset et inderlig angrende innlegg som dette i stedets lokalavis.

Pensjonert lektor
(Narvik og Kristiansand)
Arne Roll

Villa 123, Salina, Vibora
Torreta 3, Torrevieja,
Alicante, Spania

Vi ber lesere klippe ut dette innlegg, og sende det til lokalavisen på hjemstedet

Red.

ORIGINALFILMER

nå på Video - VHS og Beta - fra 3. Rike og 2. verdenskrig, skaffes. Ca 50 slag.

HISTORISKE TONEDOK:

Org. LP, ca. 100 slag, noen MC skaffes også. Bemerk at alt er i org. pakning hvor Bundesarkiv er garantist.

Skriv til:

N. IMP.
Boks 545
3101 Tønsberg

Skodvin - Blindheim

FRA «DAG OG TID», 3. JULI 1986

- I «Dag og Tid» for 15. mai har den statsløna sogeskriver Skodvin ei sokala «ytring» han har kalla «kapitulasjon».

I same bladet for 29. mai har Svein Blindheim eit tilsvar til den statsløna sogeskrivaren. Om Asgeir Olden gjev plass til det, vil eg paa vegne av mange nordmenn faa retta ei stor takk til Blindheim for det han har halde fram i dette innlegget. Det er diverre svært sjeldan ein i norske «media» faar sanninga lagt so klart fram.

Eg tippar hverken Dagbladet eller VG «saksar» denne artikkelen. For skulde heile sanninga om dette koma til alle folks kjennskap so ville Skodvin og likesinna sitt livsverk, det sokalla «rettsoppgeret» verta ståande som det nidingsverk det egentlig er, og som berre kan samanliknast med den «heksebrenning» me tidligere har overlevd. Også her i Norge. Som kjent vart også

heksebrenning gjennomført av bispar og prestar, - i Guds namn. Personleg har eg fleire gonger offentleg etterlyst kven som skal arva «Gudsriket», anten dei som vart brende, eller dei som brende dei. Men ingen av Skodvinianarene har kome med noko svar på dette spørsmålet.

Eg kan godt skjønna at Skodvin og likesinna vert urolege når folk som Blindheim skrpar i forgyllinga på deira livsverk. At denne forgyllinga kom til å skalla av har det aldri vore tvil om. Men i det siste har det gått fortare enn me vonna. Ein av grunnane til dette er nok at nokså mange av dei «impliserte» er kome under torva. Men eit tidartekn er det at «Institutt for Norsk Okkupasjonshistorie» har femdobla sitt salg av bøker og opplysningsmateriel i 1985. Må her få minne om eitpar verselinjer me lærde på Folkehøgskulen

vår i ungdomen, - «Hvad Solskin er for den sorte muld, er sann opplysning for muldens frende».

Dette har nok sin gyldighet også i dag, - på trods av all «skodde-leggjing».

Eg tvilar ikkje på at Skodvin og likesinna vil halde fram med å «pussa» på sitt livsverk til sitt siste åndedrag. Men likevel vil den «historiske dom» verta på linje med det me i dag meiner om den ovanfor nemde «heksebrenninga», vil verta ståande som ein skamplott på den europeiske kultur. Og kan samanliknast med om samtlige AP-medlemmer vart gjort økonomisk og moralsk ansvarlege for det Arne Treholt er dømd for.

Tilslutt vil eg gjerne stilla Skodvin eit enkelt spørsmål som han må kunna svara Ja eller Nei på.

Spørsmålet lyder slik: - Var (Forts. s. 7)

SOM I NORGE - SLIK OGSÅ I DANMARK

I mai måned fikk vi et hyggelig brev fra vår kjære venn, CLAUS, i Danmark. Han frydet seg over den herlige årstid, hvor naturen gjør alt for å få oss til å juble: alt det grønne som velter opp av jorden, trærnes lysegrønne blader, blomstrende frukttrær og fuglesang. Men så kommer det. Hør bare hva vår venn skriver: «Dette må det gjøres noe med, sier de regjerende politikere. Vi kan ikke ha all denne lyksalighet. Den gjør menneskene overmodige og alt for optimistiske.

De sørger for at halvblinde, giktplagede, ja, endog kreftpasienter må vente i måneds- eller årevis på behandling. Helsevesenet mangler nemlig adskillige millioner for å kunne hjelpe dem. Folketinget forærer tusenvis av millioner til indere, negre, asiater og grønlandere. Et påbud fra FN, sier man. Som det var FN, som regjerer Danmark.

Vi mangler pleiehjem til våre gamle, boliger til nygifte par og studenthybler, - men Folketinget inviterer krigerske og voldlige mennesker til å komme og slå seg ned i landet,

- selv om de bekjemper hverandre og deres danske hjelpere så blodet flyter. En dansk politibetjent, som i selvforsvar skyter en av de gale, slepes for retten anklaget for drap.

Dyktige og initiativrike mennesker trekkes gjennom rettsmaskineriets søle, mens Folketinget legaliserer Nord-Europas største senter for narkotikahandlere, voldsforbrytere og tyveknekter i Københavns sentrum «Christiania», og dessuten danner fangene fagforeninger og går i streik, når forholdene ikke passer dem, og de vil i særdeleshet ikke finne seg i at fengselsmurene sperres med piggråd, så de ikke kan rømme uten å komme til skade.

København ligner en svinesti, skitten, overmalet og fylt med menneskelige vrak, som sitter og ligger på alle gater med øl i hånden, hvis de da ikke herjende drar gjennom gatene og smadrer vinduer, slik at de kan stjele utstillingsvarer.

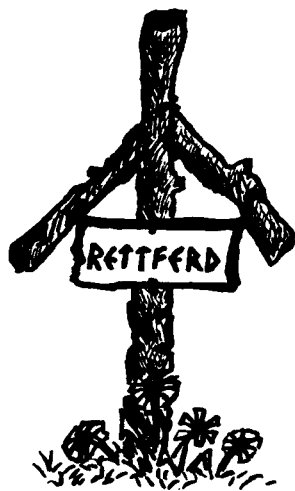
Folketingets medlemmer, med unntakelse av Fremskrittspartiet, bevilger seg selv årlig gasjepålegg med 70 000 kro-

ner i tillegg til hva de har, mens pensjonistene, de mennesker som bygget opp velferdssamfunnet, må leve for mindre enn 50 000 om året.

Danmarks militære forsvar ligger i ruiner, matriellet er utslitt, det er ikke penger til ammunisjon, og offiserene flykter ut til det private erhverv, fordi lønningene er for små. Og Folketinget har ulovliggjort samkvem med Syd-Afrika, mens det er helt i orden å omgås Sovjetunionen på vennskaplig vis, - historiens mest brutale og truende diktatur. Hvis politikk forøvrig koster oss atskillig milliarder kroner i året i nødvendige forsvarsutgifter.

25-30 års dårlig styre har omskapt Danmark fra et vel fungerende samfunn til en tilstand av ufattelig heslighet, plaget av narkotikamisbruk og alkoholisme. Et kulturforfall som savner sidestykke i landets historie.

Ja, det er ditt «skjønne Danmark» og det blir enda verre, hvis det ikke kommer en annen ordning. Måtte det skje snart, - helst i ettermiddag.

BOKANMELDelse:

Et billedverk – et viktig supplement

Redaktørene av dette billedverket sier bl. a. i sitt forord: «Fenomenet «Europeiske frivillige» ble en tragedie. Det er riktig at de stilte seg til tjeneste i rammen av de tyske stridskrefter: men ikke først og fremst som nasjonalistiske medløpere, men heller som «anti-bolsjeviker». Kort sagt: De satte alt på de tyske kort og stilte seg på tysk side. Og de aller fleste mente nok dermed å tjene sine hjemland best. Men Hitler skuffet dem fordi han unnløt å gi bindende tilsagn til de frivillige og deres land. For han gjaldt det å ha hendene fri til etterkrigstiden og ikke binde seg. Dette gjaldt såvel de vesteuropeiske land – som Frankrike – som de østeuropeiske og Balkanfolkene. I

denne holdning kan man se en skjebnesvanger politisk feil. De frivillige ble betraktet som «kollaboratører» i mange hjemland og ble utsatt for alvorlige diskriminering, forfølgning og avstraffelse (dødsstraff eller mangeårig fengselstraffer).

Selv om det kanskje er en grunnleggende forskjell på det bilde de frivillige så for seg om et fremtidig Europa, i forhold til dagens visjon om et europeisk fellesskap, må man kunne fastslå utfra et historisk siktepunkt: De tenkte den gang også utover grensene for sine nasjonalstater mot en sammenslutning, mot noe større. Hvorledes skulle det ellers kunne skje uten gjennom *datidens* tegn og hendelser? På *personlige* fordeler kunne de iallfall ikke tenke. Det var ikke forenlig med «tidsånden». Dette burde man tenke på, ikke minst i vårt folk (det tyske) siden det var på dets side de kjempet, – før det trekkes hastverks- og følelseskonklusjoner.→

Billedverket inneholder også i forordet en summarisk

oversikt over de forskjellige nasjoner og folks tilskudd til den veldige frivilligbevegelsen. Innholdet er delt inn i avsnitt for hver frivilligheten eller divisjon hvor europeiske frivillige deltok, med liste over slag og større strider, kommandører o.s.v.

De norske innsats er utførlig illustrert, som også alle de andre folks. Her finnes mange nye og ukjente bilder som nok vekker minner hos mange kamerater.

De europeiske frivilliges innsats er i dag historie. De to redaktørene av det her nevnte billedverk har her gitt et vesentlig bidrag idet de, gjennom disse bilder, levendegjør og supplerer det tidligere skrevne. Billedverket er hermed anbefalt på det varmeste.

Heinz Ertel/
Richard Sculze-Kossens:
EUROPÄISCHE FREIWILLIGE IM BILD
Pris kr. 210,-

Kan bestilles over Historisk forlag, Postboks 925 Sentrum, 0104 OSLO 1, Postgiro nr. 5154638. LFH 18

VERRE ENN DØDEN

Historien vet å berette at gresset ikke vil gro der Attilas hestehov har trådt.

I vår barndom gjorde vi oss neppe noe bilde av hva det betydde.

I dag vet vi det.

I vår barndom grøsset vi ved bildene av Attilas og Djingis Khans ville rytterskare.

I dag ser vi at det er de samme ansiktene, mann for mann, som går igjen. Hestene er byttet med panservogner, buen og spydet med moderne geværer, kastemaskinene er erstattet med granater og kanoner. Men menneskene, massene bak våpnene, de er de samme.

Vi så det under siste verdenskrig, – da kommunistenes knokkelneve slo ned over landene, – vi har sett det senere, – nå i Afghanistan. Mord og brann, voldtekt og tortur, dødsleirer og massegraver er de velsignelser som følger i marxistiske horders skygge.

Men du tror kanskje ikke at disse sovjetrusserne er så farli-

ge? De ser jo så greie og godmodige ut. Man må da kunne samarbeide med dem, – lefle litt. Hvorfor ikke tilfredsstillte lederne ved å gå i fredsmarsjer, støtte tanken om atomfrie soner og fortsette Arne Treholts «fredsbevarende» arbeid?

Det er en tro som beroliger nervene.

Men rop ikke din forferdelse ut over verden den dag du og dine føres av sted under slag og stikk. Beklag deg ikke, men bær det med et forstående smil, og si til deg selv at dette er et bedrag. - Slikt vil England og USA aldri tillate, sier du. – Vi som har kjempet og lidd i fem år. Vi som har hjemmefront, og som har sittet på Grini, – vi skulle prisgis sovjetrusserne. Aldri i livet. – Sure, Sir. England og USA vil aldri tillate det. Never. Men det kommer til å skje uten England tillatelse. For hvordan skulle England kunne hindre det? England som allerede er råtnet

opp innenfra.

Og USA – hvorfor i all verden skulle president Reagen & Co. hjelpe et land, der regjeringen bryter ned eget forsvar og trækker på sine offiserer, ved siden av sin oppildning til USA-hat?

La oss holde oss til de faktorer som foreligger. Forlat deg ikke på undere. De er så ubestandige. Regn med de faktorer som er håndfaste og som hører denne klode til.

La det være klinkende klart at på mindre enn en måned kan Norges befolkning være anbrakt dels der hvorfra intet skrik lyder, dels der hvorfra intet nødrops mer høres, hvis vi ikke nå samler oss i en norsk front mot kommunismen, en moralsk sterk front skapt av følelsen av samhörighet og viljen til samarbeid. Det kan ennå redde oss fra det som er verre enn døden.

Frontkjemper,
5000 Bergen.

«Fullt hus» med vennegaver

Et eksempel til etterfølgelse.

«Fullt hus» med vennegaver denne måned. Hele 72 bidrag. Med glede merker vi oss den stadig større oppslutning om FOLK OG LAND, og da også vennegavene. Pengene som her kommer inn går uavkortet til avisens drift, – og vi håper selvsagt på mange «fulle hus» i tiden fremover.

«VENNEGAVER»
fra «Folk og Land»s venner.

TAKK FOR FØLGENDE BIDRAG:

B. S., Hosle	100,-	M. A., Bergen	100,-
H. F. D., Løken	100,-	M. A., Ålesund	400,-
I. L., Torp	100,-	K. B., Stangvik	100,-
K. Th. S., Høy	100,-	A. S., Leira	100,-
S. T. B., Ås	100,-	M. K., Kristiansund	300,-
E. K. L., Fredrikstad	100,-	L. S., Eldabygda	120,-
K. T., Halden	250,-	N. D., Leksvik	50,-
T. Ø., Lesja	400,-	E. S., Storfosna	400,-
H. G., Våler	420,-	T. H., Trondheim	300,-
J. A., Rena	100,-	T. E., Nesna	100,-
O. R., Vågå	200,-	H. R., Mo i Rana	100,-
P. S., Hundorp	100,-	K. B. R., Moldjord	150,-
S. K., Gran	100,-	T. A. M., Misvær	70,-
N. O., Olum	100,-	M. H., Stavseng	50,-
H. M. O., Os	100,-	H. E., Burfjord	80,-
R. E., Garmo	70,-	I. K., Sørreisa	70,-
O. B. H., Drammen	50,-	R. L., Oslo	20,-
S. H., Hønefoss	100,-	A., Oslo	100,-
I. C. S., Skien	100,-	P. G., Oslo	100,-
A. Ø., Skien	50,-	A. S. H., Oslo	500,-
B. T., Skien	120,-	T. D. L., Oslo	100,-
B. S., Horten	100,-	A. L., Oslo	100,-
A. S., Porsgrunn	100,-	S. B., Oslo	100,-
A. T., Gello	200,-	I. T. S., Oslo	20,-
H. O., Siljan	20,-	B. B., Oslo	100,-
O. H., Nesbyen	200,-	J. K., Oslo	200,-
I. S., Nore	2.200,-	Ø. O. E., Oslo	20,-
A., Oslo	100,-	F. M., Oslo	100,-
E. H., Ganddal	20,-	J. W. B., Oslo	20,-
K. R., Kristiansand	100,-	R. S., Oslo	100,-
B. R., Marnardal	20,-	N. J. M., Oslo	100,-
S. T., Tjelta	80,-	R. H., Oslo	400,-
A. T., Vågebygd	100,-	O. R., Oslo	100,-
V. L., Sæbøvangen	200,-	I. A. E.,	200,-
B. H., Fyllingsdalen	100,-	S. F., Danmark	200,-
S. M., Mundheim	100,-	J. J., Danmark	100,-
H. C., Bergen	100,-		

Skodvin og ...

(Fort. fra s. 6)

Noreg okkupert av tyskerane fra april 1940 og til kapitulasjonen i 1945? Hvis Skodvin ser syn men å svare ja på dette spørsmålet har han samtidig gjeve det sokalla «rettsoppgjeret» eit ulivssår. For «Haag-konvensjonen» som Noreg på fyrhand hadde til-

trådt gjer seg at i okkupert område skal ein lyda okkupanten. Og det var faktisk berre dette dei gjorde dei eit eller to hundre tusen «gode» nordmenn som bygde flyplasar og kanonfundament for «vernemakta» like til «freden braut laus». – Men dette var vel ikkje «råd eller dåd?»

Johs. G. Tofte
Toftevaag

Institutt for Norsk Okkupasjonshistorie

Kontortid: Mandag kl. 17–20, tirsdag kl. 11–14, onsdag kl. 17–20.

Postadresse: POSTBOKS 924 SENTRUM, 0104 OSLO 1.

Kontoradresse: ENERHAUGSPlassen 4, OSLO. TLF.: (02) 19 06 71.

VÅRE HØVDINGER

Mange av våre eldre abonnenter minnes med stolthet og glede Helge Grønstad. Som FORBUNDETS generalsekretær gikk han år etter år, dag etter dag, inn for det hans gnistrende kampvilje og rettferdssans tilsa ham: det å bruke alle krefter på å få bort det forrederstempel som et blindt og hatfylt justisvesen hadde satt på så mange nasjonalsinnede landsmenn.

Helge Grønstad var selv den nøkterne og klarsynte jurist, som så hulheten i uholdbarheten i «landsviklovgivningen».

Helt til siste dag satt han arbeidsglad og virkelysten ved sitt skrivebord, stimulert av den mentalitetsendring han tydeligvis kunne registrere hos tidligere motstandere.

I vårt eie har vi manuskriptet til en appell han holdt til FORBUNDSSTYRET kort tid før han falt bort.

I avslutningen står det:

«Resultatet kan ikke bli mer enn ett: FULL SEIER. Det vil vi som står fremst i kampen borge for. Først når det er skjedd er FORBUNDETS og avisens oppgave ferdig, og vi kan gå hver til vårt.»

Bare tanken på oppgivelse, – kapitulasjon, var for Helge Grønstad svik.

Slik var det også med «HØVDINGEN», som han ble kalt: ANDERS HAFSKJOLD. I sine minneord over Helge Grønstad, uttalte han: «Det blir vanskelig å fylle tomrommet etter ham, men det er vår plikt å fullføre det arbeid han sto for. Med den samme tro og tillit, den samme urokkelige optimisme, vil vi fortsette hvor han slapp.» Heller ikke for ANDERS HAFSKJOLD var ord som «ære», «troskap» og «kamp til det siste» lettvinde propagandauttrykk. Begge mente hvert ord de sa, og døde i troen på at vårt arbeid for sannhet og rett aldri ville kunne opphøre, før den fullstendige seier var oppnådd.

Det gir oss kraft å minnes disse menn, når mismotet kanskje faller over oss, og vi ser håpløst i hva vi driver på med.

Kampen er hard, det skal være visst, – men å gi den opp, NEI, NEI NEI. Det ville være å forråde, ikke bare trofaste venner, men det verste av alt: s e g s e l v .

K. B. S.

AV TO ONDER . . .

(Forts. fra s. 3)

dyktigste og mest kultiverte politiker, Walther Rathenau, en gang sa: «Den som gjør massen til en dommer og forlanger råd og bestemmelser av den, har ingen ærefrykt og kjærlighet til menneskene.»

Hvordan burde så landet styres? vil mange spørre.

En del av svaret står i Nasjonal Samling's program.

Vesentlig er det at fagkunnskapen bør tre til. Den har alltid stått i siste rekke. La den få innflytelse på offentlige avgjørelser.

Stortinget bør representere den nasjonale insikt, den nasjonale vilje, som leder og gir direktiver i de store linjer.

Men hvordan skal dette kunne skje, når folkets kårne skammer seg over å tenke nasjonalt, – handle nasjonalt!!

Resultatet av leserkonkurransen

1. premie:
HVA SA BALDRIANSEN?

Etter min fars beretninger fra Ilebu Gåsemyr, kunne jeg tenke meg at Øvrighet Baldrianen kan hende brøler:

«– RETT, sa jeg, din blaufisk! – Rett betyr Achtung, Giv Akt! – OG at j e g har rett, at d u skal for rett, og for av-retting – så du ligger rett ut! – Forever all right!»

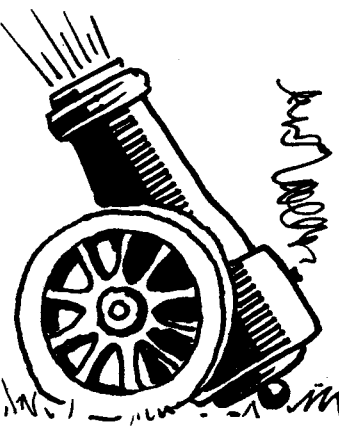
(Dessuten tror jeg Baldrianen er en forveksling med den herostratisk Ilebu-berømte Egede-Nissen – denne i 45 hjemvendte helt fra Sverige-fronten, som på mange måter gjorde Rinnan rangen stridig . . .)

Arne Heiberg

GOD OMTALE:

GOD OMTALE:

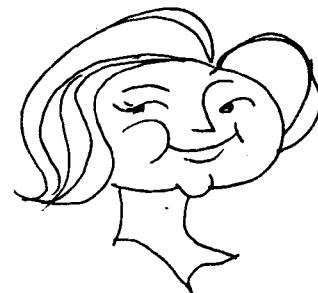
Arne Heiberg

1. premie:
FRONTKJEMPER-
SPALTEN

Innsender: «E. L.»

1. premie:
«PERNILLE»

Motto:
«GLIMTET I ØYET»

Innsender: Arne Heiberg

Jakten på krigsforbrytere

Jakten på krigsforbrytere fortsetter, men nå jaktes også på folk fra den «rette» siden.

I Storbritannia har flere tusen studenter gått til storm mot Harold Macmillan, (lord Stockton) statsminister fra 1957 til 1963, som ved krigens slutt arbeidet for den britiske regjering i Italia.

Studentene hevder at Macmillan den gang var medansvarlig for at 40 000 kosakker som kjempet på tysk side under annen verdenskrig, ble utlevert til Sovjet-unionen. De ble alle mishandlet og drept. Den kjente historikeren, grev Nikolaj Tolstoj, sier til studentavisen New Agenda at på-

standere er bevist.

Studentene krever nå at Harold Macmillan (lord Stockton) må komme med en offentlig redegjørelse, da han ellers må regne med alvorlige konsekvenser.

Harold Macmillan er i dag 92 år gammel, og medlem av Overhuset.

Mange nordmenn har lenge grublet over tidligere statsminister Gerhardsen's forhold for omkring 40 år siden. Var han også ansvarlig for at tusenvis av sovjetrussiske krigsfanger den gang ble utlevert til Josef Stalin? Til pinsler og død.

Vigdis

TAKK

Jeg skriver dette brev for min farfar.

Da bestefar i en alder av 90 år er blitt nesten blind ber han meg om å meddele dere at han ikke lenger kan lese FOLK OG LAND.

Han ber meg takke for et langt og godt samarbeide. Bestefar ønsker dere lykke til videre, og at dere fortsetter arbeidet så det norske folk ikke skal glemme alle urettferdighetene etter «rettsoppgjøret».

Med vennlig hilsen
M. O. M.
2500 Tynset

SEND INN EN «VENNEGAVE» NÅ!!!